

PTASZNICZY (2) ai

ptaszniczy (2), [ptasznicy].

-a-, [-ã-].

sg [m I ptaszniczym.] ∅ f N ptaszniczą (1). ∅ n N ptasznicz(e) (1). ∅ [pl G ptaszniczych.]

Sł stp notuje, Cn s.v. ptasznik, co ptaki opatruje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „ptasznik” ‘ten, kto łowi ptaki’: używany przez ptasznika; aviarius Cn (2) : Ames – Ticz ptaszniczą, lepem obtoczoną. [...] Pertica aucupalis Calep 60b; Inescare ieft to fłowo ptasznicze. Inescare aues: Ponęte fypać ptakom żeby ie łatwiey połowić. KlonWor ded **3; [GilPos 95v].

[Wyrażenie: »sieć ptasznicza«: Bywa teze drugi fopob sieci ptaszniczych, ktorymi łowią ptaki rozliczne/ zwłazcza ná śniegu. Cresc 1571 629 (Linde).]

SBu